

Introit: *Kristus je ten, v němž se nám od Boha, jenž všechno působí rozhodnutím své vůle, dostalo podílů na předem daném poslání, abychom my, kteří jsme na Krista upnuli svou naději, stali se chválou jeho slávy. V něm byla i vám, když jste uslyšeli slovo pravdy, evangelium o svém spasení, a uvěřili mu, vtisknuta pečeť zaslíbeného Ducha svatého jako závdavek našeho dědictví na vykoupení těch, které si Bůh vydobyl k chvále své slávy. (Efezským 1, 11-14)*

Píseň 157

Modlitba

Čtení: Jan 14, 1-20

Píseň 158

Text kázání: Efezským 3, 14-21

Bratři a sestry,

záměrně jsem pro dnešní Trojiční neděli vybral texty, kde se mluví o všech třech osobách Boží Trojice. O jejich vzájemném vztahu a o jejich rolích.

Nejprve o vzájemném vztahu Boží Trojice. Je to naprostá a dokonalá harmonie. Je to ještě něco mnohem víc, než když přijdete do nějaké rodiny, kde jste fascinováni vzájemnou láskou a úctou jejich členů. Znáte takovou rodinu, kde se cítíte dobře? Jejich vzájemná láska, a soulad vás roztouží natolik, že byste doma chtěli mít také takovou harmonii lásky. Je to svým způsobem svědectví odkazující na lásku Boží rodiny. Ale přeci jen je to pouze **odlesk Boží slávy**. Teď si to ještě mnohokrát vynásobte, neboť v té nebeské rodině je to ještě dokonalejší jednota, navíc bez jediné vady. Mezi těmi třemi je tak úžasný soulad, že Pán Ježíš si může dovolit říct: **„Já jsem v Otci a Otec je ve mně. Kdo vidí mne, vidí Otce.“** Jeden bez druhého, ani bez třetího nic nedělá a ani nechce. Nedělá nic za jejich zády. Nepomlouvá, nenadává. Nezlobí se. Vzájemně se podporují, jsou propojeni a společně pracují na stejném projektu v dokonalé lásce a úctě. A co je na tom ještě úžasnější, tato Boží rodina nechce být sama pro sebe! Chce, abychom i my se stali její součástí. Dokonalá rodina Boží Trojice nás zve, abychom se přidali k nim. Abychom s nimi žili. Aby nám taky bylo dobře. A proto nám jako **závdavek dává Ducha svatého. Přímluvce, Utěšitele**. Pán Ježíš o Ném říká, že tohoto **Ducha pravdy svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná**. Ten, který ale uvěřil v Pána Ježíše, přijímá s Ježíšem i tohoto Ducha svatého. Na nás však je, abychom Mu ve svém životě dali prostor.

A o to samé jde apoštolu Pavlovi. V tom listu Efezským, **kleká na kolena před Nebeským Otcem, aby se Duchem svatým posílil „vnitřní člověk“ každého křesťana, a aby Kristus přebýval v našich srdcích**. A modlí se tak z toho důvodu, že tyto dvě věci, jsou důležité proto, **abychom byli zakořenění a zakotveni v Boží lásce a abychom mohli pochopit, co je skutečná šířka, délka, výška i hloubka Kristovy lásky**.

Bratři a sestry, to dnešní kázání jsem nazval 3D rozměr. V dnešní moderní době je to velice populární slovo. Máme 3D kina, 3D tiskárny. V něčem to jistě může být užitečné a fascinující. Nechápu, jak to všechno funguje. Ale fascinovalo mě, když jsem viděl reportáž z jedné pražské firmy, jak naprogramované 3D tiskárny vyráběly sériově ve velkém obličejové štíty na ochranu před koronavirem. To je jistě dobré. Avšak 3D svět, 3D stvoření není nic nového. Naš Bůh je moderní a 3D svět stvořil už na počátku. Ne virtuální, ne umělý, ale živý, fascinující a dokonalý. V tomto trojrozměrném 3D světě se vlastně pohybujeme a v něm jsme. Známe **šířku, délku i výšku**. Můžeme jít doleva, doprava, dopředu, dozadu, nahoru a dolů. Máme 3D domovy, kostely, 3D potraviny. A člověka navíc Bůh stvořil podle svého obrazu. Dal mu **tělo, ducha a duši**. Tedy také 3D rozměr. Avšak v té Boží plnosti 3D žili vlastně jen Adam s Evou. Po jejich hříchu ztratilo lidské pokolení možnost být v Boží blízkosti. A člověk žil bez Boha, a to jej poznamenalo natolik, jako by žil už jen ve dvojrozměrném světě. Protože ztratil část sebe. A to je ta část Boží, kterou lidé, kteří nepoznali Boha hledají vlastně dodnes. Dokážeme si to představit, že by nám chyběl jeden rozměr, a že bychom byli např. placatí? Od Adama je vlastně ten Boží obraz na zemi poškozený. Je jen ve 2D rozměru. Možná mnohým lidem to stačí. Když jdete do galerie a vidíte obrazy, je to krásné dílo. Když se podívám na krajinomalbu, tak tam vnímám malířovu snahu zachytit dálku, hloubku, a probouzí to ve mně touhu, jít po cestě v tom obraze, neboť mne zajímá, co je tam dál za tím obzorem. Zůstává však pouze u té touhy. Nedá se tam dostat. A tak je to i ve skutečném životě bez Boha. Zůstává jen u té touhy. Ten třetí rozměr prostě chybí. Rozměr, který uzdravuje a naplňuje lidskou duši. Ovšem zde se dostat dá. Do 3D života s Bohem však vede jediná cesta. Cesta víry v Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele.

Pán Ježíš nám přišel vrátit tento Boží rozměr do našich životů. On přišel do tohoto světa, aby nám na kříži vybojoval ztracený ráj. Aby nás vrátil Bohu. Aby nám dal život v Bohu a s Bohem. A ti, kteří v Krista uvěřili, se mohou těšit na přenáherný věčný život. Pán Ježíš nám zaslubuje, že **každý Kristův následovník dostane darem Ducha svatého**. Jinými slovy člověku bude vrácen ten samý Duch Boží, kterého ztratili Adam a Eva. A tomu se říká **znovuzrození**. Znovuzrození člověka z Boha. A právě apoštol Pavel ve svých modlitbách usiluje o to, aby křesťané uměli s Duchem svatým spolupracovat. Aby mu skutečně dávali ve svém životě tolik prostoru, aby se ten „vnitřní nový znovuzrozený člověk“ posiloval. Aby rostl. Aby byl upevněn a aby mohl poznat **skutečnou šířku, délku, výšku i hloubku Kristovy lásky**. Proč je to tak důležité? Protože

Kristova láska uzdravuje. Uzdravuje zraněné duše. Naplňuje prázdné životy. Osvobozuje od nespokojenosti. Probouzí k mnohem nádhernějšímu životu, než kolikrát žijeme. Proměňuje k lásce vůči druhým, protože člověk sám vnímá, že je Bohem milován. Probouzí k životu naplněnému skutečným a živým Božím Duchem.

Ruku na srdce, bratři a sestry. Jsme skutečně obráceni k Bohu? Posilujeme a upevňujeme v sobě toho znovuzrozeného vnitřního člověka? Noříme se do hlubin Boží lásky? Anebo se utápíme ve svých starostech a trápeních? Jsme zaměřeni svým pohledem na Ježíše, anebo na zklamání z lidí, či z okolností, že se věci nevyvíjejí podle našich představ? Usilujeme o pokoj se všemi, nebo jsme se zakořenili místo v nepředstírané lásce v neodpuštění a hořkosti, přes kterou vlak nejede? Víte, kdybychom všichni byli zaměřeni na Pána Ježíše, kdybychom **mocí Ducha upevňovali toho vnitřního člověka**, tak bychom nestavěli mezi sebou zdi neodpuštění, nesnášenlivosti či dokonce nenávisti. A kostely by byly plné. Nicméně projevy zla v jakékoliv podobě jsou vlastně jen nedostatkem lásky. Jinými slovy to o nás křesťanech svědčí, nakolik tedy vstupujeme skrze Ducha svatého do toho Božího 3D prostoru. Anebo jestli jsme tedy vůbec byli pokřtěni ohněm Ducha svatého. Prožíváte, bratři a sestry, ve svém životě působení Ducha svatého? Pokud ne, modlete se, aby vám byl dán, anebo požádejte o modlitbu vzkládáním rukou. Je to velmi důležité, abyste dostali právě ten třetí rozměr do svého života. U každého křesťana je to tedy jeho vlastní zodpovědnost, nakolik bere slovo Boží vážně, nakolik touží opravdu po živém Bohu, nakolik se **ukotvuje v Boží lásce. Nakolik je v ní zakořeněn.** Pavlovi na tom nesmírně záleží, aby každý křesťan pochopil, **co je skutečná šířka, délka, výška i hloubka Kristovy lásky.** Proč? Protože **poznání Kristovy lásky přesahuje každé poznání.** Láska je nad jakoukoliv moudrost světa. Láska uzdravuje, miluje, mění a motivuje. A Pavel se modlí, abychom se nechali **prostoupit vši plnosti Boží.** Abychom byli i my s Otcem, s Kristem a Duchem za jedno. Abychom nelpěli na pozemských statcích, abychom se nenechali svázat starostmi, zneklidnit nepokojem, utrápit se trápeními, ale naopak, abychom se radovali z každého dne, abychom byli tak plni naděje a Božího světla, že se na všechny věci můžeme podívat s Božím nadhledem. Je to možné, anebo nemožné? Je to jen pohádkový ideál, anebo opravdový život? Vždyť pokud jsme přece blízko Bohu, tak je nám dobře. Prožíváme pokoj. Prožíváš-li však nepokoj, je to signál, že se máš k Bohu přiblížit. Prožíváš-li nepokoj, pak není něco ve tvém životě pořádku. Tento nepokoj je ti signálem, že jsi od Boha daleko. A nemá tě vést k rezignaci, ale k obnově!

Víte, bratři a sestry, někdy z nás křesťanů mám pocit, že nejsme děti Boží, ale děti tohoto světa. **Když přijde na věc, jednáme jako děti světa, a ne jako děti světla.** Když přijde na věc, umíme se rozčlítit a druhé pozraňovat, umíme bojovat za svá práva a nezajímá nás právo druhých. Nechceme naslouchat a vyjít druhým vstříc, nenasloucháme ani Bohu a jdeme si svou cestou. Nechceme změnu, neboť se jí bojíme, anebo protože se nám to jeví takto pohodlnější. Žijeme jako světáci bez lásky a úcty k druhým, srdce plné neklidu a nespokojenosti. Cožpak tohle je proměněné srdce? Copak tohle je následování Krista? Ano Krista chceme následovat. Ale jen do věčného království. Jenže On to následování myslel ještě trochu jinak. Následovat Ho stejným chováním a jednáním jako jednal a choval se On. Milovat tak jak miloval On. **Mít druhé za přednější než sebe.** Ano, to vyžaduje, někdy zapřít sám sebe! Sami od sebe to, bratři a sestry, neumíme. Ale co můžeme učinit, je poznat svou bídu a přiznat si ji a před Bohem taky. Činit pokání z každé zlé věci. S každého křivého slova. Z každého špatného postoje. A být ochoten tyto postoje opouštět. To je pravé pokání. Ano, někdy nevidíme, že děláme něco špatně. Hřích totiž oslepuje. Proto je potřeba prosit Ducha svatého, aby nás skrze Boží slovo usvědčoval a aby nám dal sílu měnit to, co je v Božích očích zlé. Krok po kroku.

Jedno nám všem, bratři a sestry, chci povědět. Neokrádejme se zbytečně o Boží požehnání, které má Bůh pro nás připravené na každý den. Nedopouštějme, aby naše víra byla plytká. Zploštělá a povrchní. Kristus nás zve, abychom **poznali šířku, délku, výšku i hloubku Boží lásky.** Abychom vstoupili nikoliv do abstraktivního a virtuálního, ale skutečného 3D života víry s Bohem. Pán Ježíš nás zve do své rodiny, kde je přenádherně, protože tam je dokonalá vzájemná láska, upřímnost, pravda, vydanost a oddanost jeden druhému. Dokonalá harmonie. Máme se od osob Boží Trojice co učit. V Otci je nám nejdokonalejším a milujícím Otcem, v Ježíši přítelem, který prošel tím, čím procházíme my, je nám dokonce bratrem ochotným položit za nás život a zároveň je naším králem. A v Duchu svatém je přímo v našem srdci, v našem nitru, aby nás potěšoval, uschopňoval a dával sílu přemáhat skutky tohoto světa. Vstupujme tedy do tohoto Božího 3D prostoru, nechme se jím prostoupit a nechejme jej na sebe působit. Pamatujme na to, že pouze s Bohem to má teprve tu pravou full 3D kvalitu a **nit trojitá se teprve nepřetrhne.** Amen. Píseň 678 modlitby

Slovo poslání: Efezským 1, 13-21

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní tvou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen píseň 487

